

ಸಂಪುಟ: 22 | ಸಂಚಿಕೆ: 09 | ಮಂಡ್ಯ | ಆಗಸ್ಟ್ 2024 | ಪುಟಗಳು: 24

ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ



ವಾರ್ತಾ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ-ಶೈಕ್ಷಣಿಕ-ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

Reg. No.: KARKAN/2013/52928

Post No.: KA/SK/MND/978/2020-2022



ಅನಂತ
ಜೀವನ



ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಅನಂತಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ
88ನೇ ವರ್ಷದ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆ



ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಅನಂತಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ
88ನೇ ವರ್ಷದ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ
“ಶ್ರೀ ಅನಂತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ”





ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ ವಾರ್ತಾ
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ- ಶೈಕ್ಷಣಿಕ-ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

ಆಗಸ್ಟ್ 2024

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಅಕ್ಷರ, ಅನುಭವ, ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪುಟ: 22 | ಸಂಚಿಕೆ: 09 |

ಮಂಡ್ಯ | ಆಗಸ್ಟ್ 2024 | ಪುಟಗಳು: 24

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು :

ಕೆ. ಎನ್. ರವಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಕರು :

ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕೀಲಾರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಮುದ್ರಕರು :

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್, ಐಡಿಯಲ್ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಮಂಡ್ಯ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ವಿವರ: 150 ರೂಪಾಯಿಗಳು

ವಿಳಾಸ : ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್
5ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಶಂಕರನಗರ, ಮಂಡ್ಯ

-: ಪರಿವಿಡಿ :-

1 ಸಂಪಾದಕೀಯ	3
2 ಮನತಿದಿದ ದೇವರನುಡಿ	4
3 ಒಂದು ಅವರೇ ಕಾಳಿನ ಕಥೆ	5
4 ಕೊರತೆಯ ಕೊರತೆ	6
5 ಧರ್ಮವಂತನಾಗಿರಬೇಕು	7
6 ಮನದೊಳ ಮಿಡಿತ	7
7 ನೀವು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುತ್ತೀರಿ	8
8 ಬೇಂದ್ರೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಗಾರುಡಿಗ	10
9 ದೈವ ದರ್ಶನ ನಂತರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಏಕೆ?	11
10 ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಲು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕೆ?	15
11 ದೇವರು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?	14
12 ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸೋಣ ಸಂಕೀರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆ-ಹೃದಯ	15
13 ಬದುಕು, ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆ..	17
14 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ವಿಶ್ವ ಓರೋನ್ ದಿನಾಚರಣೆ,	17
15 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ದಿನಾಚರಣೆ	22

ಅಕ್ಷರ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಅಕ್ಷರ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳದೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ. ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದಲೇ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರದ ಬರಹಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರದ ಅಥವಾ ಪದಗಳ ಲಾಲಿತ್ಯವೇ ಮೆಲುಗೈ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನಿಸಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜೀವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಣ ಅಥವಾ ಶುಷ್ಕ ವಾತಾವರಣದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬರಹಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾದ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಒಳ ಅರ್ಥಗಳು ಓಚರಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ. ನಿರೂಪಣೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಅನುಭವ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರದ ರೂಪ ನೀಡುವುದು. ಒಂದಷ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ಚಿಂತನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಸಾಂಜ್ಞಿಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬರೆಯುವ ತುಡಿತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಅನುಭವದ ರೂಪ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ

ರವಿ ಕಾಣದ್ದನ್ನು ಕವಿ ಕಂಡ" ಎಂಬ ನಾಣ್ಯಡಿಯನ್ನು ಇದು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಅನುಭವವೂ ಸೇರಿ ಅದರಿಂದ ಮೇಲೇರಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು, ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ದೂರ ದೃಷ್ಟಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜೀವ ಮೈತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಬರಹಗಳು ಕಾಲದ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಈಗಲೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವುಗಳ ಆಳದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನುಭಾವ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಬರಹ ಗಾರರು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಲು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವೇದಿಕೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅಕ್ಷರ ಸಾಹಿತ್ಯ ದಾಟಿ ಅನುಭವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೀರಿ ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಆಶಯ.

ನಿಜವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾನವೀಯತೆಯ ವಿಕಾಸವಾದದ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ಶಿಕ್ಷಣ ಆಧಾರಿತ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ವಿನಾಶದ ಮಾರ್ಗವಾಗಬಾರದು.

-ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕೀಲಾರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್(ರಿ)
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಟ್ರಸ್ಟ್(ರಿ). ಮಂಡ್ಯ



ಮನತಿಥಿದ ದೇವರನುಡಿ

ಮಾಸ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಆರು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದದ್ದು ಆರನೇ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ. ಮದುವೆಯೇನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಮಗಳನ್ನು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತುಂಬ ಖರ್ಚಾಗಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಜೂಕಾಗಿತ್ತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದರು. ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ, ದುಂದು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಇಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಅವರು ಮರಳಿ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಯೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಸಾಲ ಮಾಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರಿಗೆ ರೇಗಿಹೋಯಿತು.

ಹೆಂಡತಿ ಕರೆದು, ನಾನು ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೆ, ನೀನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ನೀನು ಮನುಷ್ಯಳೇ? ಮೃಗಕ್ಕೂ, ನಿನಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದರು. ಗಂಡನ ಈ ಅಪರೂಪದ ಕೋಪ ನೋಡಿ ಆಕೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡದೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಸಿಡಿಲಿನಂತಹ ಮಾತಿನ ಮಳೆ ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಹೊರಬಂದರು.

'ಯಾಕೋ, ಸೀನೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದೀ? ಆಕೆಯದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ತೀರ್ಮಾನ ನಾನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು. ಮಗುವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗುತ್ತೇನೋ? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಡವೆಂದರೂ, ನಾನೇ ಹತ್ತು ಜನ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆಯೇ ಯೋಜಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸರಿ ತಾನೇ' ಎಂದರು. ಎರಡನೇ ಬಾರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು ಮಾಸ್ತಿಯವರಿಗೆ.

ಆ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಯಾರೆಂಬುದೂ ಮರೆತು ಹೋಯಿತು. 'ಗೊಡ್ಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದ ಒಡ್ಡ ಹೆಂಗಸು ನೀನು. ನನ್ನ ಕಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕರುಣೆ ಇದೆಯೇ ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯೇ' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿದುಹೋಗುವಂತೆ ರಪ್ಪೆಂದು ಬಡಿದು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಮರುದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಮಡಿಯುಟ್ಟು ದೇವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಮನೆದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ನಂತರ ನಿತ್ಯದಂತೆ ರಾಮಾಯಣದ ಪಾರಾಯಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯ! ದಿನವೂ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಬಾಯಿಗೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪೀಠಿಕಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಲುಗಳೆಲ್ಲ ಮರೆತುಹೋಗಿವೆ! ದಿಟ್ಟಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವವಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದರು. ಅದು ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ತೋರಿತು. 'ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಸಾಕಿ, ಸಲಹಿ ದೊಡ್ಡವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ನಿನಗಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿರುವ ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥದೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಆ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನೂ ಮರೆತು ಹಾಗೆ ಒರಟುಮಾತನಾಡಿ ಸಣ್ಣವನಾದೆಯಲ್ಲ' ಎಂದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತಕ್ಕಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

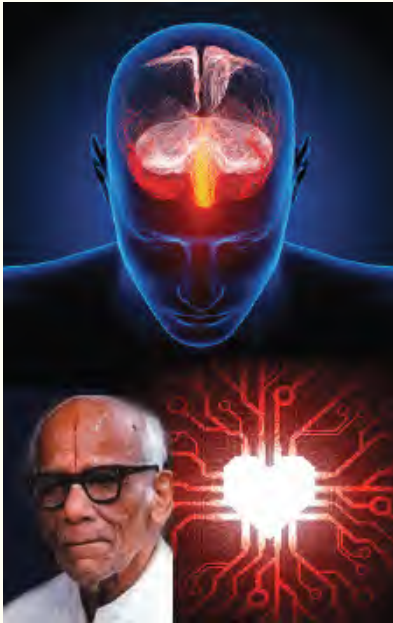
ಅಮ್ಮ ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಇವರೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು 'ಅಮ್ಮೋ' ಎಂದರು. ಅಮ್ಮ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ಬಹುಶಃ ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಅವರ ಕಣ್ಣು ಊದಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಳು ಕಿವುಚಿದಂತಾಯಿತು. 'ಅಮ್ಮೋ' ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ರೇಗಾಡಿದೆ. ಹಣ ಸಾಲದಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಎನೇನೋ ಅಂದುಬಿಟ್ಟೆ.

ಈಗ ಪಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೆ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೆತ್ತ ಅಮ್ಮನನ್ನೇ ಬೈದು ಕಣ್ಣೀರು ತರಿಸಿದ ನೀನು ಈಗ ನಸುಗುನ್ನಿಯಂತೆ ನನ್ನೆದುರು ಕುಳಿತು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುತ್ತಿಯೇನೋ ಪಾಪಿ, ಎದ್ದು ತೊಲಗು ಎಂದು ದೇವರು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಪರಾಧ, ಕ್ಷಮಿಸು' ಎಂದು ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅತ್ತರು.

ಆಗ ಅವರ ಅಮ್ಮ, ಭೇ, ನನ್ನಪ್ಪ, ನೀನೇಕೆ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತೀಯೋ, ನೀನು ನನಗೆ ಬೈಯಲಾರದೆ ಇನ್ನಾರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ? ನಿನ್ನೆ ಏನೆಂದಿಯೋ ಯಾವುದೂ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ. ಹೋಗು ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡು ಎಂದು ತಲೆ ನೇವರಿಸಿದರು.

ಮರಳಿ ಬಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಾಗ ಯಾವ ಶ್ಲೋಕಗಳೂ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹೃದಯ ಹಗುರಾಯಿತು. ಇಂಥ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಅಹಂಕಾರದ, ಕ್ರೌರ್ಯದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ, ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡುತ್ತವೆ.

ನಿರೂಪಣೆ : ಡಾ. ಗುರುರಾಜ ಕರ್ಜಗಿ
ಕರುಣಾಳು ಬಾ ಬೆಳಕೆ.





ಒಂದು ಅವರೇ ಕಾಳಿನ ಕಥೆ

ಲಂಕೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ರಾಮನಿಗೆ, ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಸಂಭ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಮನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ, ಎಲ್ಲಾ ವಾನರರಿಗೂ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ವಾನರರೂ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ, ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೇ ನೋಡಿದಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ವಾನರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೊರತೆಯೂ ಆಗದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಅರಮನೆಯ ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಧ ವಿಧದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳ, ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳ ತಯಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಿಸು ನಾರು ಬೇರುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬೆಳೆದ ವಾನರರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ವಿಧದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತು.



ಆಗ ಅವರೇಕಾಳಿನ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರೇ ಕಾಳಿನ ಖಾಡ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಾ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಕಪಿಗಳೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಮರಿ ಕಪಿಯೊಂದು ಒಂದು ಅವರೇ ಕಾಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಕಾಳು ತಟ್ಟೆಂದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮರಿ ಕಪಿ, ಒಂದು ಕಾಳಾಗಿ ನೀನು ಇಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುತ್ತೀಯಾ ನಾನು ನಿನಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ ನೋಡು ಎಂದು ನೆಗೆದು ಕುಳಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಪಿ ನಿನಗಿಂತ ನಾನು ಜಾಸ್ತಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನೆಗೆದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಹೀಗೆ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಪಿಗಳೂ ನೆಗೆಯ ತೊಡಗಿದವು.

ಕೊನೆಯ ಸರದಿ ಆಂಜನೇಯನದು. ಅವನು ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಏನು ಕಡಿಮೆ! ನನ್ನಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಲು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ?! ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಕುಳಿತ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಇದೇನಾಯಿತು ಹನುಮ ನಿನಗೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆಗ ಆಂಜನೇಯ, ನನ್ನ ಪಕ್ಕದವನು ನೆಗೆದ ನಾನು ಅವನಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನೆಗೆದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ರಾಮ ಪಕ್ಕದ ಕಪಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ, ನೀನೇಕೆ ನೆಗೆದೆ ಎಂದು, ಅದು ಕೂಡ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದವನು ನೆಗೆದ ನಾನೂ ನೆಗೆದೆ ಎಂದು ಅದೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನೆಗೆದ ಕಪಿಮರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಅವರೇಕಾಳಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿತು.

ಶ್ರೀ ರಾಮನಿಗೆ ನಗು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹನುಮಾ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಏನೂ ಅರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಕಪಿಗಳು. ನೀನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಾರಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋದವನು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮೂರ್ಛಗೊಂಡಾಗ, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಾಗಿ ಸಂಜೀವಿನಿ ಪರ್ವತವನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ತಂದವನು. ನಿನ್ನ ಸಾಧನೆ, ಶಕ್ತಿ, ಏನು ಕಡಿಮೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದೂ ನೀನು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು, ಮುಗ್ಧ ಕಪಿಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿ, ನಿಮಗಿಂತ ನಾನು ದೊಡ್ಡವನು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಬಲಹೀನ ಕಪಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ? ಸಾಮಾನ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬಲಶಾಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರದ್ದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಂತವನು ಹೀಗಾಗ ಕೂಡದು. ನೆನಪಿರಲಿ ನೀನು ನೀನೇ. ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಸಾಧನೆ, ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸದಾ ನಿನ್ನ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿರಲಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡು, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಚಿಕ್ಕವನಂತೆ ಎಂದಿಗೂ ವರ್ತಿಸಬೇಡ ಎಂದ ರಾಮ.

ಹನುಮನಿಗೆ ತನ್ನ ನಡವಳಿಯಿಂದ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತ. ಆಗ ರಾಮ, ಹನುಮ ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾದರೂ, ನಾವು ಯಾರು, ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆಗ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೂ ಸಾಧನೆಗೂ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀರಾಮ.

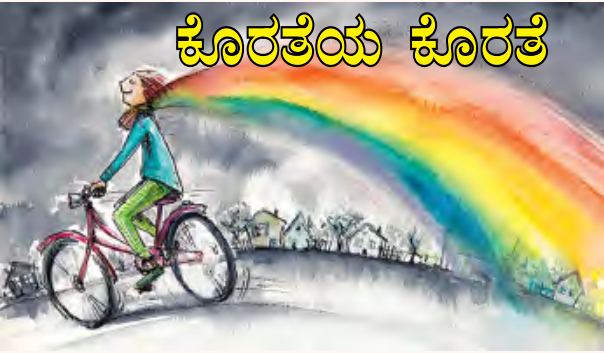
ನಮಗಿಂತ ಬಲಹೀನರ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ನಾವು ಗೆದ್ದವು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಮಾನರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗಿಂತ ಗೆದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗೂ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿರುವುದು.

ಸಂಗ್ರಹ : ಶರತ್ ಕುಮಾರ್ ಬಿ ಎಸ್
ಶಿಕ್ಷಕರು, ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ
(ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ) ಮಂಡ್ಯ





ಕೊರತೆಯ ಕೊರತೆ



ಇಷ್ಟಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಡು ರಾಮಾ. ಎದುರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸೋಫಾ ಕಂಡಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಕೊಡು ರಾಮಾ, ಆಚಿ ಮನೇಲಿ ಫ್ರಂಟ್ ಲೋಡ್ ವಾಷಿಂಗ್ ಮಶೀನ್ ನನಗೂ ಇರಲಿ ರಾಮಾ, ನೆರೆಮನೆಲಿ ಬಂದು ವಕ್ಕರಿಸಿದ ಡಬಲ್ ಡೋರ್ ಫ್ರಿಡ್ಜ್ ನನಗೂ ಒಂದಿರಲಿ ರಾಮಾ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಆಸೆಗೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ, ದುರಾಸೆಗೆ ಇತಿ ಮಿತಿಯೇನಿಲ್ಲ. ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಸಿಕ್ಕರೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೇಕೆನಗೆ ರಾಮ ಎಂಬ ಕೀರ್ತನೆಗೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ರಾಮಾ.

ಉಪ್ಪು ರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಇದ್ದರೆ ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಸಾಕೋ ಸಾಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸಿದರೆ ರುಚಿಗೆಟ್ಟು ತೀರದ ಬಾಯಾರಿಕೆ ರಾಮಾ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರಾಮದಾಯಕ ಜೀವನ ಬೇಕು. ದುಡಿಮೆ ಕನಿಷ್ಠ ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಜೀಬು ತುಂಬಾ ಝಣ ಝಣ ಆದರೆ ಸರಿಯಪ್ಪ ರಾಮಾ. ತನ್ನ ಬಚ್ಚಿ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ ಊರಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರ ಬಳಿ ಇರುವುದೂ ತನಗೂ ಬೇಕು ರಾಮಾ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಇದಕೆ ಸಂಶಯ ಬೇಡ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಸಿಗಬೇಕೆಂದರೆ ಹ್ಯಾಂಗಪ್ಪಾ ರಾಮಾ? ಅವರವರ ಕರ್ಮದ ಲೆಕ್ಕ ಬೇಡವೆ ರಾಮಾ?.

ತನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಇರೋದು ಬೇಕು ಎಂಬ ದುರಾಸೆಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕದ ಹೊರತು ಈ ಮಾನಸಿಕ ಕಾಯಿಲೆ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕದಡಿ ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆ ರಾಮಾ. ಇದಕೆ ಸಂಶಯ ಬೇಡ. ಕೆಲವೊಂದು ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಷ್ಟು ಬಡವರೆಂದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ದುಡ್ಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೇಕೆನುವರು ರಾಮಾ. ಆರೋಗ್ಯ, ಮನಶಾಂತಿ, ತೃಪ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಸ್ತಿ. ಇವರಿಗೆ ಕಾಂಚಾಣ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ರಾಮಾ.

ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಡಿಯೋ ತುಣುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದರೂ ನಮ್ಮಮಿತಿ ಮೀರಿದ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ. ಒಂದು ಸುಂದರ, ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ಕತೆಯನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದೋಣ.

ಒಂದು ಶಾಲೆಯ ಮೂವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಮೋಜು. ಅದೊಂದು ದಿನ ಶಾಲೆಯ ಹತ್ತಿರದ ಕುರಿ ಸಾಕುವವನ ಹೆಚ್ಚಿಯಿಂದ ಮೂರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ತೈಲವರ್ಷವನ್ನು ಬಳಸಿ 1,2,4 ಎಂದು ಅಂಕಿಯನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೈಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ 3 ಕುರಿಗಳನ್ನು

ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕುರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಹಿಕ್ಕೆಹಾಕಿ ಗಲೀಜು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮರುದಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಆ ಕುರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಅಪಸವ್ಯದ ವಾಸನೆಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ 3 ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕುರಿ ಕಾಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಕಾಟ ಶುರುವಾಯಿತು. 3 ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕುರಿಗಾಗಿ ಅಂತೂ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಹುಡುಕಾಡಿ ಅವರೆಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕುರಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ...! ಎಲ್ಲ ಕೀಟಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಿತಾಪತಿ ಎಂದು ಕೊನೆಗೂ ತಿಳಿದು ಅವರೆಲ್ಲ ಪೆಚ್ಚಾದರು.

ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಹಾಗೆಯೇ 1, 2, 4 ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ ಅಥವಾ ಹಣ, ಜಮೀನು, ಚಿನ್ನ ವಗೈರೆ ಇದ್ದರೂ ನಾವು ಇದನ್ನೂ ಮೀರಿ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೋ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷಾ ಪತ್ರ ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡಿ ಅಂಗಲಾಚಿ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನಗೆ ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದ್ದು ಅದೇಷ್ಟೋ ಇದ್ದರೂ ಕೊರತೆಯ ಕೊರತೆ ಎಂಬ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ನಿತ್ಯ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ 3ನೇ ಕುರಿಮರಿ ಕಣ್ಣೇ.

ದೇವರು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲವೂ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ, ಮನಃಶಾಂತಿ ನೀಡಿ ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಬೇಡ. ಬದಲಾವಣೆ ಜಗದ ನಿಯಮ. ಅದು ದೈಹಿಕವಿರಲಿ ಇಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಯಾವ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಕೆಡಬಹುದು. ಗಳಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತು ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭ ಕರಗಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಕಳ್ಳಕಾರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಯ್ಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೀಡಿದ ಸಾಲ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರದೆ ಹೋಗಿ ಬಹುದು. ಆದಕಾರಣ ಕೊರತೆ ಅಥವಾ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಭೌತಿಕಸಂಪತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜತೆ ಇರಲಾರದು. ಜೀವನದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಇದರದ್ದೇ ಚಿಂತೆ.

ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲದವರು ಎಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟದವರು ಇಲ್ಲವೇ ಸತ್ತು ಮಣ್ಣಾದವರು” ಎಂದು ಬೀಚಿಯವರು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ. ಸದಾ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುವುದೇ ಜೀವನವಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಹನೆಯಿಂದ ನುಂಗಬೇಕು ಕಷ್ಟದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಪಂಚಾಮೃತದಂತೆ ತಾಳಿದವ ಬಾಳಿಯಾನು ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಾಕೆ ಆ 3ನೇ ಕುರಿಯ ಹುಡುಕಾಟ? ಸಾಲದೆ 1, 2, 4 ?

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು “ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ. ಸಾವಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾಗಿದೆ. ನೆಮ್ಮದಿಯ ಆಯ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ಯಾವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಅದು ನಮಗೆ ದಕ್ಕಿಯೇ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದಲ್ಲದ್ದು ಅದೆಷ್ಟು ಹೇಗಾಡಿದರೂ ದಕ್ಕಲಾರದು. ಚಿಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವುದೆಲ್ಲವ ಸ್ವೀಕರಿಸು. ಮನಃಶಿಟ್ಟು ಕಲಿತ ಅಕ್ಷರ, ವಿದ್ಯೆ, ಮೈಬಗ್ಗಿಸಿ ದುಡಿದು ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಗಳಿಸಿದ ಸಂಪಾದನೆ, ಇಷ್ಟದಿಂದ ಮಾಡುವ ದೈವಭಕ್ತಿ ಯಾರನ್ನೂ ಯಾವತ್ತು ಕೈ ಬಿಡದು ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಕ್ಷೇಮ. ಮನಃಶಿಟ್ಟು ಮದವೇರಿದಾಗ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುತ್ತು ತಿರುಗಾಡಿ ಬಾ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾನು, ನನ್ನಿಂದಲೇ ಎಂದು ಹೂಂಕರಿಸಿದ ಸಹಸ್ರಾರು ಮಂದಿ ಸುಟ್ಟು ಪಂಚ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದ್ದು ಗಮನಿಸಿ ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ ಎಂದು ತಾಳೆ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯ.....”

ಬಿ. ನರಸಿಂಗರಾವ್, ಕಾಸರಗೋಡು.



ಧರ್ಮವಂತನಾಗಿರಬೇಕು

ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಕಡೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏನಂದ್ರೆ “ಮುಂದಿನ ಏರು ನೆಟ್ಟೋದ್ರೆ ಹಿಂದಿನ ಏರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗ್ತಾವೆ” ಅಂತ. ಈ ಉದಾಹರಣೆ ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಯಾವುದೇ ನಾಡೇ ಆಗಲಿ ಆ ನಾಡು ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಹಸಿರಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ನಾಡಿನ ದೊರೆ ಮೊದಲು ಧರ್ಮವಂತ ಹಾಗೂ ನೀತಿವಂತ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆತ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಂದ್ರೆ ದೇವರ ನಂಬದೇ ತನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಸಣ್ಣತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸಲಿ.

ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಯೊಳ್ಳಲಿ ಯಾರೂ ಕೇಳ್ತಲ್ಲ. ಕೇಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಡಿನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಆದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಿಕ್ಕಲು ಗುಣಗಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ನಾಡಿನ ಸೇವಕನಂತೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಅಹಂ ದರ್ಪ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೇವಲವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸೋದು ಆತನಿಗೆ ಶೋಭೆ ತರುವಂಥದ್ದಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ ಅತನನ್ನು ನಾಡಿನ ದೊರೆಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರೋದು ನಾಡಿನ ಜನರೇ ಹೊರತು ತನಗೆ ತಾನೆ ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ? ಇತ್ತೀಚಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ದಾನ, ಧರ್ಮ, ವಿವೇಕ, ಸಂಯಮ, ತಾಳ್ಮೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾಗಿ ಆಕ್ರೋಶ, ಅಹಂ, ದರ್ಪ, ಅನಾಚಾರ, ಚಾತಿಯತೆ, ಸುಳ್ಳು, ನಾಟಕ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಹೀನ ಗುಣಗಳೇ ತುಂಬಿ ಮನುಷ್ಯ ಇಂದು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಬರೀ ಬಣ್ಣದ ಮುಖಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೀತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆಯೂ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೆ ರೈತರ ಬಾಳು ಬೀದಿಗೆ ಬೀಳುವಂತಾಗಿದೆ.



ಆದರೆ ಇಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕರುಣೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ? ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಕ್ಷೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮುಂದಾಗಿರ ಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಆಡಳಿತ ವೈಖರಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ಅರ್ಥ ಆಗುತ್ತೆ. ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಜೊತೆ ಗಡುಸಾಗಿಯಾಗಲಿ ದರ್ಪದಿಂದಾಗಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕುಯುಕ್ತಿ, ಸಂಚುಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಉಳಿದಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿನವರು ಹಳಬರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಬೇಸರ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುರಂತ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕು ಮೂರು ದಿನದ ಸಂತೆ ಇದ್ದಂತೆ, ಹುದ್ದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಶಾಸ್ತವಲ್ಲ. ಇರುವಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗೆ ಒಳಿತು ಮಾಡಿ ಅಸುನೀಗಿದರೆ ಒಂದು ಗೌರವ ಸಿಗುತ್ತೆ ಮುಂದಾದರೂ ತಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ಬದುಕುವ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೌರವದಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಾ ನಾಡಿನ ಸೇವೆಗೆ ಮುಂದಾಗಿ.



ಸಬ್ಬನಹಳ್ಳಿ ಶಶಿಧರ

ಮನದೊಳ ಮಿಡಿತ

ಹೂವಿನೊಳ ಕಂಪಂತೆ
ಸೂರ್ಯನಾ ಬೆಳಕಂತೆ
ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನೀನಿರು
ನಿನ್ನನು ತೊರೆಯದೇ

ಚಿತ್ತದ ಚಾಂಚಲ್ಯದಿ
ಕಳೆದು ಹೋಗದಿರು
ಮಾತು ಮೌನವಾದಾಗ
ಏಕಾಂತ ಬಿಡದಿರು.



ಸುನೀಲ್ ಹಳೆಯೂರು

ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಗುರುಗಳೊಬ್ಬರಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ತರ



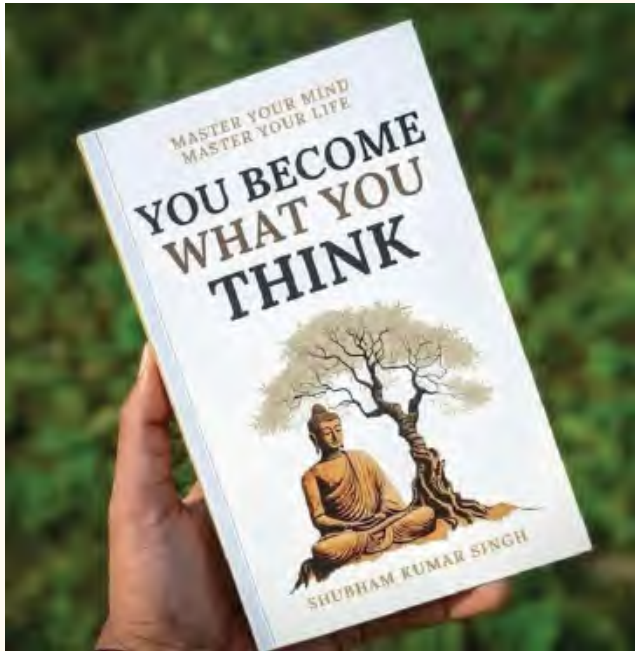
ತನುವಿನ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, “ವ್ಯಾಯಾಮ” ಮನದ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, “ಧ್ಯಾನ” ಮತ್ತು ಧನದ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, “ದಾನ” ಬೇಕೆನಿಸಿದ್ದನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು, “ಯಶಸ್ಸು” ಪಡೆದಷ್ಟನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಿದರೆ ಅದು, “ಆನಂದ” ಇರುವುದರಲ್ಲೇ ಸುಖವಿದ್ದರೆ ಅದು, “ನೆಮ್ಮದಿ” ಇರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು, “ಸಂತೃಪ್ತಿ”



ನೀವು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುತ್ತೀರಿ

ಶುಭಂ ಕುಮಾರ್ ರವರ “ನೀವು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುತ್ತೀರಿ” ಪುಸ್ತಕದ 10 ಪಾಠಗಳು

ಶುಭಂ ಕುಮಾರ್ ಅವರ “ಯು ಬಿಕಮ್ ಯು ಬಿಕಮ್ ಯು ಥಿಂಕ್” ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಮ್ಮ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರ ಪ್ರಬಲವಾದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅನ್ಲಾಕ್ ಮಾಡಲು ಮರ್ಗಸೂಚಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಿವರ್ತಕ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ 10 ಪ್ರಮುಖ ಪಾಠಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ :



1. ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿಗಳು :
ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮನೆಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಂಬಿಕೆಯ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಇಟ್ಟಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇಡೆದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತಹ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿಗಳಾಗುವ ಶಕ್ತಿ ನಮಗಿದೆ ಎಂದು ಕುಮಾರ್ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

2. ಮೈಂಡ್‌ಪುಲ್‌ನೆಸ್‌ನ ಶಕ್ತಿ :

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉದ್ಯಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ. ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯ ಕಳೆಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಮೈಂಡ್‌ಪುಲ್‌ನೆಸ್ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು. ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಾವಲೋಕನದಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲಕ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಭೂದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮಾನಸಿಕ ಜಾಗವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ.

3. ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಮರುರೂಪಿಸುವುದು :

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಾವು ಯಾರೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಏನು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ನಾವೇ ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಥೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಸೀಮಿತ ನಂಬಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಮತ್ತು ಸವಾಲು ಹಾಕಲು ಕುಮಾರ್ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ, “ಈ ನಂಬಿಕೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ? ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಬಲೀಕರಣಗೊಳಿಸಬಹುದೇ?” ನಿಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಬರೆಯುವ ಮೂಲಕ, ನಿಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ನೀವು ಪುನಃ ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ.

4. ಕ್ರಿಯಾ ಇಂಧನ ಚಿಂತನೆ :

ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಯು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕನಸುಗಳು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವದ ನಡುವಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ನಾವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ



ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ರೂಪಾಂತರ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕುಮಾರ್ ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ, ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ. ನೆನಪಿಡಿ, ಕ್ರಿಯೆಯು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಇಂಧನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

5. ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅನ್ಲಾಕ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ :

ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬದಲಾಗಿ, ಕುಮಾರ್ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ. ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ, ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

6. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹುಡುಕಿ :

ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದು ಯಾವುದು? ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ? ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕೇವಲ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ; ಇದು ನಿಮ್ಮ ಆಳವಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ದಿಕ್ಕೂಚಿಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಲು, ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಮತ್ತು ಕೇಳಲು ಕುಮಾರ್ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬದುಕಿದಾಗ, ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸವಾಲು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ.

7. ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಕಲ್ಲುಗಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ :

ಜೀವನ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಡೆತಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಿನ್ನಡೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳೆಂದು ಮತ್ತು ಕಲಿಯಲು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯಲು

ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಕುಮಾರ್ ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕ ಮತ್ತು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ, ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತೇವೆ.

8. ಕ್ಷಮೆಯ ಶಕ್ತಿ :

ಕೋಪ ಮತ್ತು ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಧಾನಗೊಳಿಸುವ ಭಾರವಾದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಂತೆ. ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಕುಮಾರ್ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತರರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮಗಾಗಿ. ಹಿಂದಿನ ನೋವುಗಳು ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮತ್ತು ಹಗುರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಿರಿ. ಕ್ಷಮೆಯು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

9. ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ :

ನಮ್ಮ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಮಾನವ ಸಂಪರ್ಕ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೊಂದಿಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುಮಾರ್ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಬೆಂಬಲ, ಉತ್ತೇಜನ ಮತ್ತು ಸೇರಿದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಮೂಲವಾಗುತ್ತಾರೆ.

10. ನಿರಂತರ ಕಲಿಕೆ ಮುಖ.

ಜಗತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವೂ ಸಹ. ಕುಮಾರ್ ಅವರು ಜೀವನವಿಡೀ ಕಲಿಯುವ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆರಾಮ ವಲಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಭೂದೃಶ್ಯವನ್ನು ನ್ಯಾವಿಗೇಟ್ ಮಾಡಲು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸಜ್ಜುಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

-ಸಂಗ್ರಹ



ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಕವಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಬದುಕಿದ ರೀತಿ ಅದು ಅದ್ಭುತ

ಕನ್ನಡದ ವರಕವಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೇಂದ್ರೆ ತಮ್ಮ ಅಂಬಿಕಾತನಯ ದತ್ತ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಬರೆದ ಅಷ್ಟೂ ಸಾಲುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಭಾರೀ ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಂದಿತ್ತವು. ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಅನನ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 'ನಾನು ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿ ನಂತರ ಅವರು ಅದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾವ್ಯ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅವರೇ ಸಮ.

ಅವರು ಬರೆದ ಅಷ್ಟೂ ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಬೆಳಕಿನ ಬೀಜಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಹೇಳುವಾಗ ಅವರ ನಿರೂಪಣಾ ಕೌಶಲಕ್ಕೆ ಸಭೆಯು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಈ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಅವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಮೈಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರ ಜನಪ್ರಿಯ ಭಾವಗೀತೆಗಳು

ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಭಾರೀ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟವು. ಅವರ ನೂರಾರು ಭಾವಗೀತೆಗಳು ತುಂಬಾ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಸೂಪರ್ ಹಿಟ್ ಆದವು.

1. ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿತಿದೆ ನೋಡಿರಿದಾ
2. ಇಳಿದು ಬಾತಾಯಿ ಇಳಿದು ಬಾ (ಗಂಗಾವತರಣದ ಹಾಡು).
3. ಬೃಂಗದ ಬೆನ್ನೇರಿ ಬಂತು ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸ.
4. ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರೂ ಯುಗಾದಿ ಮರಳಿ ಬರುತಿದೆ.
5. ನೀ ಹೀಂಗ ನೋಡಬ್ಯಾಡ ನನ್ನ.
6. ಮೂಡಲ ಮನೆಯ ಮುತ್ತಿನ ನೀರಿನ ಎರಕವಾ ಹೊಯ್ಯ.



ಬೇಂದ್ರೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಗಾರುಜಗ

7. ಬಂಗಾರದಲೆಯ ಮೇಲೆ.
8. ಮುಗಿಲ ಮಾರಿಗೆ ರಾಗ ರತಿಯಾ.
9. ಅಂತರಂಗದಾ ಮೃದಂಗ.
10. ಇನ್ನೂ ಯಾಕ ಬರಲಿಲ್ಲಾವ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಾಂವ.
11. ಶ್ರಾವಣ ಬಂತು ನಾಡಿಗೆ, ಬಂತು ಕಾಡಿಗೆ.

ಮೊದಲಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅವರೇ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹಾಡುವಾಗ ಅವರ ಇಡೀ ದೇಹವು ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ, ಅವರ ಸ್ವರ ವೈವಿಧ್ಯ, ಅವರ ನಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅವರ ಮುಖದ ಭಾವನೆಗಳು, ಅವರ ಕೂದಲು ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರುವ ರೀತಿ..... ಇವುಗಳು ಅದ್ಭುತ ರೂಪಕ ಮತ್ತು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಕನ್ನಡದ ಅಪರೂಪದ ವರ ಕವಿ ಎಂದರೆ ಬೇಂದ್ರೆ ಮತ್ತು ಬೇಂದ್ರೆ ಮಾತ್ರ.

ತೀವ್ರ ಬಡತನದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ.

ವರಕವಿಗೆ ದೈವದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಬಡತನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರತಿಭೆ. ಮೇಷ್ಟ್ರು ಆಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಆದ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಬೇರೆ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ನಾನು ಬಡವಿ ಆತ ಬಡವ, ಒಲವೇ ನಮ್ಮ ಬದುಕು' ಎಂಬ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಜನರನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರ ನಗುವಿನ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ನೋವು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರಿಗೂ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ನೋವುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡವರು ಅಲ್ಲ. ಕೋಟು ಹಾಕದೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ!

ಸರಕಾರ ನೀಡಿದ ಮಾಸಾಶನ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರು ಬೇಂದ್ರೆ.

ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಅವರಿಗೆ 1966ರಲ್ಲಿ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಾಸಾಶನ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಬೇಂದ್ರೆ 'ನಾನು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ನನಗೇಕೆ ಮಾಸಾಶನ? ನೀವು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸಲು ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನನಗದು ಬೇಡವೇ ಬೇಡ' ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ



ದೈವ ದರ್ಶನ ನಂತರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಏಕೆ?

ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಐಹಿಕತ್ವವನ್ನು ಮರೆತು ಮೌನಯೋಗದಿಂದ ಭವಬಂಧನಗಳನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬರುವುದು ಸತ್ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪದ್ಧತಿ.

ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಎದುರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮೌನದಿಂದ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೈವದ ಜೊತೆ ಒಂದು ಮಾಡಬೇಕು.

ಆಲಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿವೆ.

ದೇವಸ್ಥಾನ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತು, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಅಹಂಕಾರ, ಸಿಟ್ಟು, ಅಧಿಕಾರ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೂ ಸುಳಿಯಬಾರದು.

ದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತನೂ ದರಿದ್ರನೂ ಒಂದೇ! ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ನಮ್ಮಿಂದ ಯಾವ ಭಕ್ತನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಇದು ದೇವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಥವರೂ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಾರದು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಎಲ್ಲರೂ ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೇವರೇ! ದೈವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹಿರಿಯರೇ!

ದೈವ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರರೇ! ದೈವ ಪೂಜೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅರ್ಹರೇ!

ದೈವ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರೇ!
ಸರ್ವಭೂತ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸದ್ವಿಚಾರ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮನ್ನಿಸಿದವನೇ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯ ಭಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಜೀತದಾಳಲ್ಲ,
ದೇವರೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ
ದೇವರೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪುಡಾರಿಗಳ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ.

ದೇವರು ದೀನರ ಗೆಳೆಯ!
ದೇವರು ದುಃಖಿತರ ಮಿತ್ರ!
ದೇವರು ಬಡವರ ಬಂಧು!
ದೇವರು ಆರ್ತರ ಭೃತ್ಯು!
ದೇವರು ನೀತಿ ನಿಯಮವಂತರ ತಂದೆ!

ದೇವರು ಸೇವಕರ ಸೇವಕ!
ದೇವರು ಆಪತ್ಪಾಂಧವ!
ದೇವರು ಶೋಷಿತರ ಮಿತ್ರ!

ಹೊಸಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನುಟ್ಟು, ನಾಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಅಧಿಕಾರ ಮದವನು, ಸಿರಿ ವಂತಿಕೆಯ ಸೊಕ್ಕನ್ನು ಅಗ್ರವರ್ಣದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಿಗೆ ಎಂದೂ ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ! ದೇವರ ಮುಂದೆ ಅಧಿಕ್ಯತೆಯನ್ನು, ಅಂತಸ್ತನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಮಹಾಪಚಾರ!

ದೇವರ ಮುಂದೆ ಡಂಬಾಚಾರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಹಾಪಾಪ, ನಾವು ದೈವ ಸೇವಕರೇ ನಿಜ! ಆದರೆ ದೇವರು ದೀನಜನ ಸೈನಿಕನು! ಪೀಡಿತ ತಾಡಿತ ಶೋಷಿತರ ಪ್ರಿಯ ಗೆಳೆಯನು!

ದೇವರಿಗೆ ಕಿಲವಿಲ್ಲ!
ದೇವರಿಗೆ ಆಚಾರವಿಲ್ಲ!



ದೇವರಿಗೆ ಬೇಧವಿಲ್ಲ!
 ದೇವರಿಗೆ ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲ!
 ದೇವರು ದಯಾಮಯನು!
 ದೇವರು ಸರ್ವರಕ್ಷಕನು!
 ದೇವರು ಯಾರಿಗೂ ಸ್ವಂತವಲ್ಲ! ಯಾರ ಸ್ವತ್ತೂ ಅಲ್ಲ!
 ದೇವರಿಗೆ ಕಾಯಿ ಕರ್ಪೂರಗಳು, ಹೂವಿನ ಹಾರ,
 ತುರಾಯಿಗಳು, ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳು, ಪಾಯಸಾನ್ನಗಳು,
 ಪಂಚಾಮೃತಗಳು, ಬಂಗಾರದ ಆಭರಣಗಳು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಈ
 ಸರ್ವವೂ ಸಹ ಅವನದೇ, ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಅವನದ್ದಾಗಿದೆ
 ಯಲ್ಲವೇ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿ
 ವಿಶೇಷವೇನಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ.
 ದೇವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕು? ಅರ್ಪಣಾ ಭಾವನೆ ಬೇಕು!
 ಶರಣಾಗತಿ ಬೇಕು! ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸು ಬೇಕು,
 ನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತಿ ಬೇಕು! ನಂಬಿಕೆ ಬೇಕು! ಆರಾಧನಾ ಭಾವನೆ
 ಬೇಕು! ಕೋರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದ ಅರ್ಚನೆ ಬೇಕು!
 ನೆನಪಿಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಾಶೆಗಳನ್ನು ದೇವರು ಮನ್ನಿಸು

ವುದಿಲ್ಲ. ಅಸಂಬದ್ಧ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
 ಶುಷ್ಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಆಡಂಬರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಅತ್ಯಾಸೆ
 ಯಿಂದ, ಅನ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲದ ಬಯಕೆ
 ಗಳಿಂದ ಎಂದೂ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬಾರದು. ನಮಗೆ
 ಏನು ಕೊಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವಾಗ
 ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು.

**ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದರ್ಶನದ ನಂತರ ಯಾಕೆ
 ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?**

- ◆ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಕೇವಲ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ
 ಅಲ್ಲ. ದೈವ ದರ್ಶನ ನಂತರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಂಗಣ
 ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕುಳಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ದೈವ
 ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕು.
- ◆ ಹೀಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥತೆ ಬರು
 ತ್ತದೆ. ದೇಹಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆ
 ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಕ್ರಮ ವಾಗುತ್ತವೆ.

14ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ...

ಬೇಂದ್ರೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಗಾರುಡಗ

ಬರೆದರು. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ತುಂಬಾ
ಬಿಗಡಾಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಗೋಕಾಕರು ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದರು

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಕವಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ವಿ ಕೃ ಗೋಕಾಕ್ ಅವರು
 ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು
 ಒಲಿಸಿದ ನಂತರ ಮಾಸಾಶಾನ ಪಡೆಯಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪತ್ರ
 ಬರೆದು ಗೋಕಾಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು. ಗೋಕಾಕರು
 'ಬೇಂದ್ರೆಯವರೇ ನಿಮಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ತುರ್ತು ಇದೆ. ಮತ್ತೆ
 ಯಾಕೆ ಮಾಸಾಶನವನ್ನು ಬೇಡಾ ಅಂತೀರಿ? ಎಂದಾಗ
 ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ಗೋಕಾಕರನ್ನು ಅಪ್ಪಿ
 ಹಿಡಿದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ
 ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಯು
 ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಬದುಕು ಮತ್ತು
 ಬರವಣಿಗೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದೆಳೆ ಅಂತರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಸಿಕೊಂಡರು ಮಹಾಕವಿ.

1981 ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ತುಂಬಾನೇ
 ಕೆಟ್ಟು ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಮುಂಬಯಿಯ ಹರಿಕಿಶನ್ ದಾಸ್
 ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆಗಲೂ ತನ್ನ ಮಗ ವಾಮನ
 ಬೇಂದ್ರೆಯನ್ನು ಕರೆದು 'ನಾನು ಇಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ
 ಹೇಳಬೇಡ. ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬ ಜನ ನೋಡಲು ಬರುವುದು,

...10ನೇ ಪುಟದಿಂದ

ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ' ಎಂದಿದ್ದರು.
 ಅವರು ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು 'ವಾಮನ,
 ನಾನಿನ್ನು ತೆರಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ನೀನು, ಮನೆಯವರು
 ಯಾರೂ ಅಳುವುದು ಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಖಾಲಿ
 ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಸಹಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು' ಎಂದರು. ಮಗ
 ಒಪ್ಪಿ ಬರೆದು ಸಹಿ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರವೇ ಅವರ
 ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿಯು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ?

ನಾನು ಸತ್ತ ನಂತರ ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹಣ
 ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲು ಬಿಡಬೇಡ. ನೀನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಧನ
 ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬೇಡ. ನನ್ನ ಮಾಸಾಶನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ
 ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯ
 ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊ!

ಇವುಗಳು ಅವರ ಕೊನೆಯ ಮಾತು ಆಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ
 ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಕವಿಯು 85 ವರ್ಷ ತೀವ್ರವಾದ ಬಡತನದಲ್ಲಿ
 ಬದುಕಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದರು ಅನ್ನುವಾಗ
 ಯಾವ ಕನ್ನಡಿಗ ಎದೆ ಉಬ್ಬುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ?

'ನಾಕು ತಂತಿ'ಗೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಿ (1974) ಈ
 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 50 ವರ್ಷ ತುಂಬುತ್ತಿದೆ. ಆ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆದರೂ
 ಅವರನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ
 ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡಬೇಕು.

ರಾಜೇಂದ್ರ ಭಟ್ ಕೆ.



ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಲು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕೆ?

ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬದುಕಿಗೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇದಿಲ್ಲದೆ ಅದಿಲ್ಲ! ಅದಿಲ್ಲದೆ ಇದಿಲ್ಲ! ಹಾಗಾದರೆ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಯಾವಾಗ? ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಚೀನಾದ ಜನಪದ ಕತೆಯೊಂದು ಇಲ್ಲಿದೆ. (ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವೂ ಓದಬಹುದಾದ ಕತೆ) ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನುದಾರರಿದ್ದರು. ಸ್ವಶ್ರಮದಿಂದ ಸಿರಿವಂತರಾಗಿದ್ದವರು. ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗನಿದ್ದ. ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ, ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಹಳ ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಅವನು ತಿಂದುಂಡು, ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಪ್ಪ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಅವನೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಏನೂ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಜ್ಯೋತಿಷಿಯೊಬ್ಬರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ತಂದೆ-ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದರು. ನಂತರ ಜಮೀನುದಾರರೇ! ನಿಮಗೀಗ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ನೀವು ಇನ್ನೂ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಬದುಕುತ್ತೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗನು ಇನ್ನೂ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದರು. ಜಮೀನುದಾರರು ತಾವು ಇನ್ನೂ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಬದುಕುವ ಭರವಸೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ಸಂತಸಗೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಗ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಪ್ಪ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಅವನ ಅಳುವಿಗೆ

ಕಾರಣ ಕೇಳಿದಾಗ, ಆತ 'ನೀವು ಇನ್ನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ ಬದುಕಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ನೀವು ಸತ್ತ ನಂತರದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿ ಅಳತೊಡಗಿದ.

ಜ್ಯೋತಿಷಿಯು 'ಇನ್ನೂ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನೀನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆನಂತರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಆತ ಅಳು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ.



ಆಗ ಜಮೀನುದಾರರು ಮಗನ ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ 'ಮಗು, ನಿನಗೆ ಐವತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ ಅಂದರೆ ನಾನು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆ ನಿನಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ, ಜಮೀನುದಾರಿಕೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಅದನ್ನು ಕಲಿತರೆ, ನಾನು ಸತ್ತ ಮೇಲೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಬದುಕುಬಹುದು. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಆತ ಅಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿರುಮ್ಮಳನಾಗಿ ಕುಳಿತ.

ಆಗ ಜ್ಯೋತಿಷಿಯು 'ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಲಿಸಲು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷದವರೆಗೂ

ಕಾಯಬೇಕೆ? ಐವತ್ತೊಂಬತ್ತುವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೂ, ಜಮೀನುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಆತನ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಇಂದೇ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವೂ ಆತ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅಪ್ಪ-ಮಗ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಿಂಚು ಹೊಳೆದಂತಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಮ್ಮೆಗೆ 'ಅಯ್ಯೋ! ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸಲಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಉದ್ಧಾರ ತೆಗೆದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅಪ್ಪ-ಮಕ್ಕಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬದಲಾಯಿತು. ಬದುಕೂ ಬದಲಾಯಿತು.

ಬಹುತೇಕ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮಂದಿರು ಮಾಡುವುದು ಇದನ್ನೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡುವುದೂ, ನಾವು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆವು, ಈಗ ಅವರೇಕೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು, ಅವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಎನ್ನುವ ಅಲೋಚನೆಗಳು ಚೀನಾದ ಅಪ್ಪಂದಿರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಅಪ್ಪಂದಿರಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದು. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಅವಸರ ಏಕೆ? ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವ ಆಲೋಚನೆಯುಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದು. ಕೆಲಸ ಕಲಿಯದೇ, ಗಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯದೇ, ಕೂತು ಉಂಡರೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಹಣವೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳೂ ಅರಿಯಬೇಕು! ಅವರ ಅಪ್ಪಂದಿರೂ ಅರಿಯಬೇಕು!

-ಸಂಗ್ರಹ



ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೋಟೆಲ್, ಹತ್ತರ ಹರೆಯದ ಹುಡುಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲಿಕನಿಗೆ” ಅಣ್ಣಾ.... ಹತ್ತು ಇಡ್ಲಿ ಕೊಡಿ, ಅಮ್ಮ ನಾಳೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದನು.

ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲೀಕರು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳು ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾಕಿ ಇದೆ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೊಡು, ಸಾಂಬಾರ್ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಅವನು ಇಡ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕೇಟ್ ಕಟ್ಟಿ ಮಗುವಿನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. “ಸರಿ, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಹುಡುಗ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾಲೀಕನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಾಕಿ ಇದೆ ಎಂದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾಲೀಕ.... “ನಾನು ಆಹಾರವನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.. ಅಂಥಹ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಮನಸ್ಸು ಬಾರದು! ಇವತ್ತಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ನನ್ನ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಹಣವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇವರು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?

ಮಗುವಿಗೆ ಹಸಿವಾಗಿರಬಹುದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ತಾಯಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದು. ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಸಿ ಮಾಡಲಾರೆ. ಇದು ನನ್ನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದ ಹಣ, ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮೋಸ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಸದ್ಯ ಅವರ ಹಸಿವು ನೀಗುವುದು ಮುಖ್ಯವೆನಿಸಿತು! ನಾನು ಈಗ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ... ಮಗು ತಾಯಿಗಾಗಿ ಕಡಿಯಬಹುದು! ಅಥವಾ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು! ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸಲು ತಾಯಿಯು ತಪ್ಪು ದಾರಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು! ಈಗ ನನಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದಾದ ಮೂರು ತಪ್ಪು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ! ಅಥವಾ ತಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ತೃಪ್ತಿ ನನಗಿದೆ, ಅಷ್ಟು ಸಾಕು...”

ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಮನಸಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ದೇವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳುವರು? ಇಂತಹ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ !! “ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಿರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.. ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ... ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲವೇ..”

ಸಂಗ್ರಹ: ಮಲ್ಲಿನಾಥರೆಡ್ಡಿ



ದೈವ ದರ್ಶನ ನಂತರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಏಕೆ?

12ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ...

- ◆ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ದೃಢವಾಗುತ್ತವೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಳ ಪ್ರಭಾವವು ನಮ್ಮ ದೇಹದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ.
- ◆ ಎಂದೂ ಅವಸರದಿಂದ ದೈವ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.
- ◆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಬಾರದು.
- ◆ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.
- ◆ ಯಾರ ಮೇಲೆಯೂ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಬಾರದು.
- ◆ ಯಾರನ್ನೂ ಅಸಹ್ಯದಿಂದ ನೋಡಬಾರದು.
- ◆ ಅಂಗವಿಕಲರನ್ನು ಮನೋರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಗಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇತರರು

- ಮೊದಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.
- ◆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವಿಕೃತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನೋಡಬಾರದು.
- ◆ ವೃದ್ಧರು, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಆಧ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು.
- ◆ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಡೆಯಬಾರದು, ನೋಡಬಾರದು.
- ◆ ಆವರಣದ ಮೌನಕ್ಕೆ ಭಂಗ ತರಬಾರದು.
- ◆ ತಮ್ಮ ಜಾತಿ, ಹಣ, ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಾರದು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ, ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರು ದೈವಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬಾರದು.

-ಸಂಗ್ರಹ



ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಂದಿಸೋಣ ಸಂಕೀರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆ-ಹೃದಯ

ಚೇತನಾಸ್ಥಾನ, ಚಿಂತನಾಕೇಂದ್ರ, ಶಬ್ದ-ಸ್ಪರ್ಶ-ರೂಪ-ರಸ-ಗಂಧದಂತಹ ಇಂದ್ರಿಯವಿಷಯಗಳ ಗ್ರಾಹಕ, ರಸವಹಿಸ್ತೋತಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣವಹಿಸ್ತೋತಸ್ಸುಗಳ ಮೂಲ, ದಶ ಮಹಾಧಮನಿಗಳ ಆಶ್ರಯ, ಅಷ್ಟಬಿಂದುರೂಪದ “ಓಜಸ್ಸಿನ” ನೆಲೆ. ತ್ರಿಮರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಡುವ ಕಂಬ-ಜಂಟಿಗಳಂತೆ, ಚಕ್ರದ ನಾಭಿಯಂತೆ ಹೃದಯವೇ ‘ಷಡಂಗ’ಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಡುವ - ಆಧರಿಸುವ ‘ಮರ್ಮ’.

ಆಹಾರ :

ಘನ-ದ್ರವಾಹಾರ ‘ಸಾರವೆಲ್ಲಾ ಹೃದಯದ ಮೂಲಕ ಇತರ ಸ್ತೋತಸ್ಸು-ಧಾತುಗಳ ಪುಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಅಭಿವಹನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಹಾರಸೇವನೆಯ ಕಾಲ-ವಿಧಾನವನ್ನಾಧರಿಸಿ ಹೃದಯದ ಪೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

♦ ಹಸಿವೆ/ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾದಾಗ ಏನನ್ನೂ ಸೇವಿಸದೆ ವ್ಯಾಯಾಮ, ಆಯಾಸವಾಗುವಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಹೃದಯವನ್ನು ಶೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಬಯಸಿದ್ದು ಆಹಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಜೈವಿಕಕರೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದೇ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ರಹದಾರಿ.

♦ ಹಸಿವೆ/ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿರದಿದ್ದರೂ ದ್ರವ-ಘನಾಹಾರಸೇವಿಸುವುದು ಹೃದಯಮಿಡಿತವನ್ನು ಏರುಪೇರುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಫಹೃದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಪದೇಪದೇ ತಿಂದರೆ ಹೃದಯಗತಿ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ನಿಗದಿತ ಎರಡು/ಮೂರು ಆಹಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸುವುದು ಕ್ಷೇಮ.

♦ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ದ್ರವ-ಘನಾಹಾರದ ಪ್ರಮಾಣ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರೋಧಾತ್ಮಕ ಹೃದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದು ಹಿತಕರ.



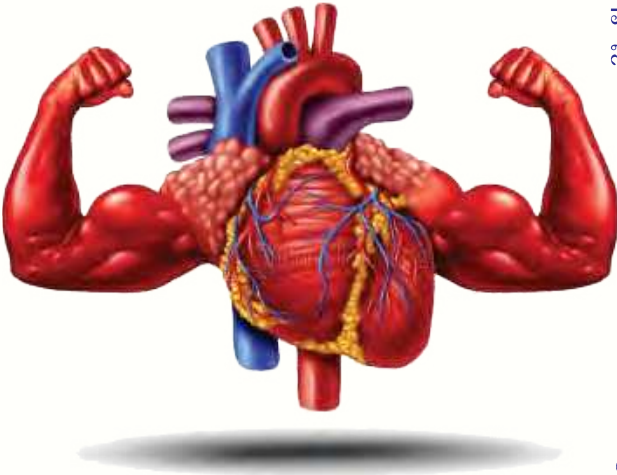
- ♦ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ, ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿರದ ಆಹಾರಸೇವನೆಯಿಂದ ಧಮನಿಗಳು ಒಣಗಬಹುದು/ ಶೋಷಣತ್ಮಕ ಹೃದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದು. ತಾಜಾ, ರುಚಿಕರ ಆಹಾರವನ್ನು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರ ಜೊತೆಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ಸೇವಿಸುವುದು ಹಿತಕರ.
- ♦ ದ್ರವ-ಘನಾಹಾರ ಸೇವಿಸದ ತತ್-ಕ್ಷಣ ಸ್ನಾನ, ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಯಾಣ, ವ್ಯಾಯಾಮ, ವಾಕಿಂಗ್, ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವರೋಧ ಮತ್ತು ಕ್ಷಯಜ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಆಹಾರವು ಜೀರ್ಣಕ್ರಿಯೆಯ ಒಂದು ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪುವ - ಮುಗಿಸುವವರೆಗೂ ಕಾಯುವುದು. ಎರಡು-ಮೂರು ತಾಸಿನ ನಂತರ ವ್ಯಾಯಾಮಾ-ಸ್ನಾನ, ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಯಾಣ, ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ.

- ♦ ಒಣಗಿಸುವ ಒಣಕಲು ಆಹಾರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಆಪತ್ತು. ಡಯಾಬಿಟಿಸ್ ಇದೆಯೆಂದು ಮೆಂತೆ-ಕೆಹಿಬೇವು-ಕರಿಬೇವು-ಧುನಾಶಿನಿ-ನೇರಳೆಬೀಜ-ಹಾಗಲಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ಕಹಿ-ಒಗರು ರುಚಿಯ ಔಷಧ-ಆಹಾರವನ್ನೇ ಸೇವಿಸುವುದು ಹೃದಯವನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ವಾತಜಹೃದ್ಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಡ್ಡೆಪುರಿ, ಪಾಪ್-ಕಾರ್ನ್, ಜಿಡ್ಡುರಹಿತ ಆಹಾರ, ರಿಫೈನ್ಡ್ - ಎಣ್ಣೆಗಳ ಅಡುಗೆ, ಪಾಮ್‌ಆಯಿಲ್, ಅಕ್ಕಿತೌಡಿನ ಎಣ್ಣೆ (ರೈಸ್-ಬ್ರಾನ್‌ಆಯಿಲ್), ವೆಜಿಟೇಬಲ್ ಆಯಿಲ್ ಗಳಂತಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಪೋಷಿಸದ, ದೇಹವನ್ನು ಧಮನಿಗಳನ್ನು ಇಣಗಿಸುವ ಎಣ್ಣೆಗಳ ಬಳಕೆ, ಕ್ಷಾರೀಯ (ಕಾರ್ಬೋನೇಟೇಟ್ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್, ಸೋಡಾ) ಪಾನೀಯ ಸೇವನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ, ತೀಕ್ಷ್ಣ - ಔಷಧಗಳ ಅತ್ಯುಪಯೋಗ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೃದಯವನ್ನೂ, ಆಶ್ರಿತಧಮನಿಗಳನ್ನೂ ಒಣಗಿಸುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಸಹಜ ಮೃದತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಒರಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಾತಜಹೃದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ತಾಜಾಬಿಸಿ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ, ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವ ಸೋಸಿದ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆ / ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ / ಸಾಸಿವೆ ಎಣ್ಣೆ/ ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ಮಾಣಸರಸ, ಮಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದ ಜಿಡ್ಡುಳ್ಳ ಆಹಾರಸೇವನೆ ಉತ್ತಮ. ಡಯಾಬಿಟಿಸ್



ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೋಗವಿರಲಿ, ಔಷಧಕ್ಕಿಂತ ಆಹಾರ - ನಿಂದೆ- ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ - ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರೋಗಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ. ಕಾರಣಸರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ-ಮೃದು ಔಷಧಗಳಿಂದ ಗುಣಮುಖವಾಗಬಹುದು.

ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ-ಹಾಲಿನ ಸಿಹಿಯ ಬಳಕೆ



ಹೃದಯಪೋಷಕ. ನಿತ್ಯವೂ ದಾಳಿಂಚೆ-ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ- ಒಣದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಹುಳಿಯ ಹೃದಯಚೋದಕ. ಸದಾ ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೈಂಧವ -ಉಪ್ಪು (ರಾಕ್ಸಾಲ್ಟ್, ಸೇಂಧಾ ನಮಕ್) ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಟಿಕೆ ಚಂದನಹಾಕಿ-ಕಾಯಿಸಿ-ಆರಿಸಿದ ನೀರು, ಅಮೃತ ಬಳ್ಳೀಯ ಚಿಗುರಿನ ಅಡುಗೆ - ಕಹಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಆಪತ್ತು ನೀಡದು. ಶುಂಠಿಯ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಖಾರ ತಿನ್ನುವವರ ಬಾಯಿ ಕಟುವಾದರೂ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಿಹಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭರ್ಜರಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ್ದರೆ ತಾಂಬೂಲದ ಅಡಿಕೆಯ ಒಗರು, ಆಹಾರಸೇವನೆಯಿಂದಾದ ಹೃದಯದ ಮೇಲಿನ ಒತ್ತಡವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಹೃದಯಬಂಧು.

ಸಕಾಲನಿದ್ರೆಯೇ ಹೃದಯರಕ್ಷಕ :

‘ಹಗಲು ದುಡಿಮೆ - ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ’ ಇದು ಬದುಕಿನ ಮೂಲಭೂತನಿಯಮ. ಹಗಲು ಮೈಚಾಚಿ ಮಲಗಿದರೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವರೋಧ ಖಚಿತ. ಕೆಲಸದಿಂದ ಆಯಾಸವೆನಿಸಿದರೆ ಕಾಲುಚಾಚಿ, ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿರಮಿಸುವುದು ಉಪಯುಕ್ತ.

ಮುಂಜಾನೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ನಂತರ ನಿದ್ರೆಮಾಡುವುದು ಕೂಡಾ ಹಗಲುನಿದ್ರೆ. ಬಾಹ್ಯಚೋದನೆ, ಅಲಾರಾಂನ ಬಡಿತದಿಂದ ಏಳುವುದು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿ. ಹೃದಯವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಬೇಕು. ತಡರಾತ್ರಿನಿದ್ರೆ, ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸ-ಜಾಗರಣೆ ಹೃದಯವನ್ನು, ಧಮನಿಗಳನ್ನು ಚಿರುಟಿಸುತ್ತದೆ. ವತಜಹೃದ್ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಜೀವನದ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇಗ ಮಲಗಿ-ಮುಂಜನೆಯೇ ಎದ್ದು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಹಿತಕರ. ನೆನಪಿರಲಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಿಡಿಯುವ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಕಲರಾತ್ರಿನಿದ್ರೆಯೊಂದೇ ಕಿಂಚಿತ್ ವಿರಾಮಕಾಲ.

ಸ್ವಸ್ಥಹೃದಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ :

ಹೃದಯದ ಸ್ವಂದನೆ - ಮಿಡಿತಗಳನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸುವುದು ಮೋಹ, ದುರಾಸೆ, ಅಸೂಯೆ, ದ್ವೇಷ, ಸಿಟ್ಟು ಮೊದಲಾದ ವಿಪರೀತಭಾವಗಳು. ಇವುಗಳು ನೀಡುವ ಚಡಪಡಿಕೆಯಿಂದ ಚಿಂತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿಚಿಂತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವೇ ಸೊರಗುವುದು. ಈ ಮನಸ್ಥಿತಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಆಹಾರ-ನಿದ್ರೆ-ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿನ ಏರುಪೇರಿಗೆ ಕಾರಣ. ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜೀವನ ಮೊದಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಡಿಡುವ ಹೃದಯವರ್ಧನೆ. ಅನಿಶ್ಚಿತ ಬದುಕು ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹೃದಯದ ಬಲವನ್ನು ಭಯವು ಕಸಿದುಕೊಂಡಾಗಲೇ ಡವಡವಬಡಿತ. ಜಂಘಾಬಲವೂ ಕುಸಿಯುವುದು. ವ್ಯವಸ್ಥಿತ - ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಬದುಕು ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳ, ಕಾರ್ಯಕಾರಣಗಳ ವಿವೇಚಿತ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದಾಗಿ ಏಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಇದು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನಿರಳತೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ತುಡಿತಗಳನ್ನೇ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದರೆ ದುಃಖಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ? ಆಸೆ ಮೊಟಕಾದಷ್ಟೂ ಕಮ್ಮಿನಿರಾಸೆ. ನಲಿವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ. ಸಮಚಿತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಚೇತರಿಕೆ ನೀಡುವ ಚಿಂತನೆಸಾಧ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಬದುಕಿಗೊಂದು ಧೈರ್ಯ-ಧ್ಯೇಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಸದಾ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಷಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಂತಹ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯತೆ ಸದಾ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬದುಕೆಲ್ಲದೆಯೋ ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವರ್ಗ.



ಸಂಗ್ರಹ : ಡಾ. ಪಲ್ಲವಿ ಹೆಗಡೆ



ಬದುಕು, ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಟ್ಟೆ... ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಗುಟ್ಟೆ ನಾಳೆಯೇ ಒಡೆಯಬಹುದು!

ಆನಂದ ರಾವ್ ರಿಟೈಡ್ ಟೀಚರ್. ಈಗ 76 ವರ್ಷ. ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಸುಖಕರವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ 50 ಲಕ್ಷ ಹಣ ಡೆಪಾಸಿಟ್ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಆರಾಮದ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೆನ್ಷನ್ ಜೊತೆ ಈ ಎಕ್ಸ್ಟ್ರಾ ಇನ್ಕಮ್ ಅವರ ಸಂತಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಹೆಂಡತಿ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿ ಬ್ಲಾಕ್, ಸ್ಟಂಟ್ ಎಂದು ಏನೇನೂ ಹೇಳಿ 8 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ, ತನ್ನಾಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೊಂದು ಚಿಂತೆ ಇತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ. ಆದರೂ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಖರ್ಚಾದ 8 ಲಕ್ಷವನ್ನು ಅದೇ ಡೆಪಾಸಿಟ್ ಹಣದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ಕೈ ಕೂಡಾ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರು. ಮಗ ಮಿನರಲ್ ನೀರಿನ ಬಿಸಿನೆಸ್ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಮಗಳು ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿ. ಅಳಿಯನಿಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲಸವಿತ್ತು.

ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಶಾರದಮ್ಮನವರ ಪತಿ ಇತ್ತಿಚೆಗಷ್ಟೇ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಇವರದ್ದೇ ಪ್ರಾಯ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು, ಪ್ರತಿದಿನ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರಲೊಂದು ದಿನ ಸಡನ್ ಆಗಿ ಮಗ ಡಲ್ ಆಗಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಏನಾಗಿರಬಹುದು ತಿಳಿದಾಗ, ಆತನ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಏನೋ ಉತ್ತಮವಾಗೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಸಾಲ ಕಟ್ಟುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಗದು ಕುತ್ತಿಗೆ ತನಕ ಬಂದಾಗ ಮಗ ಬೇರೇನೂ ಕಾಣದೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಮುಂದಾಗಿತ್ತು.

ತಕ್ಷಣ ಇವರು ಎಫ್‌ಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣದಲ್ಲಿ 21ಲಕ್ಷ ಮಗನ ಅಕೌಂಟ್ ಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಈ ವಿಷಯ ಮಗನಿಗೂ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗ ಇದರಿಂದ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡಾ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಈಗ ಮಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ರಂಪಾಟ ಮಾಡಿ ತಾನೂ 21 ಲಕ್ಷ ಹಣ ಕಸಿದು ಕೊಂಡಳು. ಒಟ್ಟು ಇದ್ದ 50 ಲಕ್ಷ ಎಫ್‌ಡಿಯಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ಹೆಂಡತಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ, ತಲಾ 21 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಇದ್ದ ಒಂದೇ ಆಸರೆ ಎಫ್‌ಡಿ ಇಂಟರಿಸ್ಟ್ ಬರುವುದು ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಗೆ ಹೋದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮನವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ಇದು ಇಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹಣ ಅದು. ಅದನ್ನೂ ಹಂಚಿಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು ಅವರು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲೊಂದು ದಿನ ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಹೋಗುವ ಆಫರ್ ಬಂದಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಇದು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಬೇಸರ ತಂದಿತ್ತು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಫಲವೋ ಏನೋ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಎದನೋವು ಜೋರಾಗಿ ಬಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲಾದರು.

ಹಾರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 3 ಮೇಜರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಐಸಿಯು ಗೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪರಿೀಕ್ಷಿಸಿದ ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಷ್ಟು. ಹಾರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಿವೆ. ಓಪನ್ ಹಾರ್ಟ್ ಸರ್ಜರಿ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. 4 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು. ತಕ್ಷಣ 2 ಲಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿ. ನಾಳೆ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರು ಕಂಗಲಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ತಂದೆಯ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಕೌಂಟ್. ತಮಗೆ 21, 21 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಹಣ ಇದ್ದಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅವರು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಕೌಂಟ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿತ್ತು. 50 ಲಕ್ಷದಷ್ಟಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಅಕೌಂಟ್ ನಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ಅಮ್ಮನ ಆಪರೇಷನ್‌ಗೆ, 21 ಲಕ್ಷ ಮಗನಿಗೆ, 21 ಲಕ್ಷ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೇವಲ 55 ರೂ ಇತ್ತು ಅಕೌಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ.



ಮಗ, ಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಯೋಚಿಸಿದವರು ಸೀದಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆಪರೇಷನ್‌ಗೆ ವೈದ್ಯರು ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರ ತಿಳಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ ಮಗ. ಸರ್ ಆಪರೇಷನ್ ಬೇಡ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು? ಇನ್ನು ಇದ್ದೂ ಮಾಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಬೇರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಣ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ ಡಿಸ್ಟಾಜ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ ಸರ್ ಎಂದಾಗ ಶಾಕ್ ಆದ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. “ಅಯ್ಯೋ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು 30 ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬದುಕಲಾರರು” ಎಂದು ಓಕೆ ಎಂದ ಮಗ, ಮಗಳು ಡಿಸ್ಟಾಜ್ ಎಗೈನೆಸ್ಸ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಅಡ್ವೈಸರ್ ಗೆ ಸಿಗ್ನೇಚರ್ ಹಾಕಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಮುಂದಿನ ದಿನವೇ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಫಾರಿನ್ ಟ್ರಿಪ್ ಬುಕ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಒಬ್ಬಳು ಹೋಂ ನರ್ಸ್ ಅನ್ನು 25000 ರೂ ಕೊಟ್ಟು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಮಗಳು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು. “ಇದು ನಿನ್ನ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ. ಅಪ್ಪ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳು ಬದುಕುವುದು.



ನಾವು ಇಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಏನಾದ್ರೂ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಇದ್ದರಷ್ಟೇ ಕಾಲ್ ಮಾಡು. ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಅಲ್ಲಾ?" ಎನ್ನುವಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಬೆಡ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಹಾರ್ಟ್ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಲ ಬದುಕುವ ಆಸೆ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಅಕೌಂಟ್ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದು ಸಾವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗಳು ಹೇಳಿದ ಆ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಸಾವು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪನ ಕಣ್ಣುಲಿಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದವು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ವಿದೇಶ ಟ್ರಿಪ್‌ಗೆ ಹಾರಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹ್ಯಾಪಿ ಲೈಫ್ ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯಷ್ಟೇ ಅವರ ತಲೆಯೊಳಗಿತ್ತು. 1 ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಾಗ ಅಪ್ಪ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ದುಃಖದ ಛಾಯೆ ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ.

ಇದಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸದ್ಯ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಯರಿಗೆ ದುಃಖ ತಡೆಯಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಮೇಲೆ ಗಂಧದ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಪೋಟೋ ನೋಡಿ ಇದೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲವೇ ನೀನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದು? ಮೊದಲನೆಯದು ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸರಿಸಿದ್ದೆ. ನಂತರದ್ದು ಗಂಡಾದಾಗ ಅದಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದೆ ನೀನು. ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ ಹುಟ್ಟಿದ ಎಂದು. ಇಂದು ಆ ನಿನ್ನ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ನೋಡು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣುಲಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತೇವಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು.

ಇತ್ತ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೋಜಿ ಮಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದೇ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಮನೆಯ ನೆನಪೇ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ. ತಿಂಗಳೊಂದು ಕಳೆದಾಗ ಕೂಡಾ ಹೋಂ ನರ್ಸ್ ಆ ಕಾಲ್ ಬರದಾಗ ಮಾತ್ರ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಆ ನಂಬರ್‌ಗೆ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಿಚ್ಡ್ ಆಫ್ ಎಂದೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಬರಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಟ್ರಿಪ್ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದರು. ಏನಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಇತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಊಹಿಸಲಾರದ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಇತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಹಾಗೂ ಗೇಟ್‌ಗೆ ಬೀಗ ಜಡಿದಿತ್ತು.

ಸಮೀಪದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಆಫಾತಕಾರಿ ಸಮಾಚಾರವಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಶಾರದಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಬೇರೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅಪ್ಪ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹನಿಮೂನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಸಂಜೆ 7 ಗಂಟೆ ನಂತರ ಕಾಲ್ ಮಾಡಬೇಕಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಕ್ ಆಗಿತ್ತು. ಹೌದು ಅದು ಮನೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಪಿತ ಆಸ್ತಿ ಅಲ್ಲ ಅಪ್ಪನೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಅದನ್ನ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರು ಮದುವೆ ಬೇಕಿತ್ತು? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ತಿರುಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಕಾಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಪೋನ್ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಟೆ ಸಂಜೆ 5 ಆಗಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ತಂದೆ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ರೋಷ ಉಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ. ಗಂಟೆ 7 ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಪ್ಪನ ಪೋನ್ ರಿಂಗ್ ಆಗಿತ್ತು. ಹೆಲೋ ಎಂದರು ಶಾರದಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿತ್ತು ಮಗನಿಗೆ. "ಹೇ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸೇ ನಿನಗೇನು

ಹುಚ್ಚೆ. ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಂಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೂ ಚಪಲವಾ ನಿನಗೆ. ಇಂತಹ ಬದುಕು ಬಾಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯಬಾರದ? ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳು ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆಯಾದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮರ ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗಿವೆ. ಪೋನ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ಮಗನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೈಗುಳ ಬಾಕಿ ಇತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ. ಈ ಬಾರಿ ಅಪ್ಪ ಪೋನ್ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಿದ್ದರು.

"ಹೆಲೋ" ಎಂದ ಅಪ್ಪ ಮಗನಿಗೆ ಮಾತಾಡಲೂ ಬಿಡದೇ ತಾವೇ ಮಾತಾಡಿದರು. "ಎಷ್ಟೋ ಸೊಕ್ಕು ನಿಂಗೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೈಯುತ್ತೀಯೆ ಅವಿವೇಕಿ. ಆಕೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವತೆ. ಅಪ್ಪನ ಎಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡು ತಿಂದು, ಅಪ್ಪ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆಪರೇಷನ್‌ಗೆ ಹಣ ಹೊಂದಿಸಿ ಎಂದರೆ ಮುದುಕ ಸಾಯಲಿ ಬಿಡಿ ಎಂದ ನೀವುಗಳು, ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಲು ಬಿಟ್ಟು ವಿದೇಶ ಸುತ್ತಿ ಮೋಜು ಮಾಡಿ ಬಂದ ಅವಿವೇಕಿಗಳು. ಇನ್ನು ನನಗಾಗಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಚೆನ್ನವೆಲ್ಲ ಮಾರಿ ನನ್ನ ಹಾರ್ಟ್ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿದ ಮಹಾ ತಾಯಿ ಆಕೆ. ಇನ್ನು ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಾವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ, ಸಾವಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ನನಗಾಗಿ ನನ್ನ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಧಾರೆ ಎರೆದ ಆ ಮಹಾತಾಯಿ ಜೊತೆ, ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾನು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಉಳಿದ ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಆಯ್ಕೆ ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದೆ ಆಕೆಯನ್ನು. ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಕಾಮ ಎಂದುಕೊಂಡ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಮೃಗೀಯ ಜನಗಳಿಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಮದುವೆ ಅಂದರೆ ಅದೊಂದು ಪವಿತ್ರ ಅನುಬಂಧ. ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಕೆಯ, ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವದ, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯ, ಸಮಾಧಾನದ, ಆಸರೆಯಾಗುವ ಸಂಗಾತಿಯ, ಹೃದಯದ ಮಾತು ಕೇಳುವ ದುಃಖ ಆಲಿಸುವ, ನಿರ್ವಾರ್ಧ ಸಂಬಂಧ ಎಂದರೆ ಅದು ಮದುವೆ. ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಿರುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ನಮ್ಮ ಮಾತು ಆಲಿಸುವ ಕಿವಿ, ನಮ್ಮ ನೋವು ತಣಿಸುವ ಹೃದಯ, ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ತುಟಿಗಳು, ಅದಷ್ಟು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ಅಪ್ಪ 1 ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿ ತೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಇರುವುದು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಶಾರದಾಳ ಗಂಡ ಅಷ್ಟೇ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ದೇವತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಸೀಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಎಂದವರೆ ಪೋನ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಶಾರದಮ್ಮರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಜಿನುಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆನಂದ ರಾಯರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಪರಸ್ಪರ ಆಲಿಂಗನ ಇಬ್ಬರ ದುಃಖವನ್ನೂ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮರೆಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಅದಷ್ಟು ಸತ್ಯ ನೋಡಿ. ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗಾತಿ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಸುತ್ತ ಇರುವವರು ನಿಮ್ಮ ಸಾವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವರೇ ಆದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಯಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕೊನೆ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ಖಂಡಿತ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಜೀವನ ಎಂಬುದು ಯಾವಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಒಡೆಯಬಹುದಾದ ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆಯಷ್ಟೇ. ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಪದೇಪದೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅದು ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ಬದುಕು.

-ಅಜೀತ ವೈದ್ಯ



National level Online Competitions for School Students on the occasion of World Ozone Day – 2024

Poster Making Competition



1. NOOR AYESHA
(9TH GRADE)

**Abhinava Bharathi Vidya
Kendra (EM), Mandya**



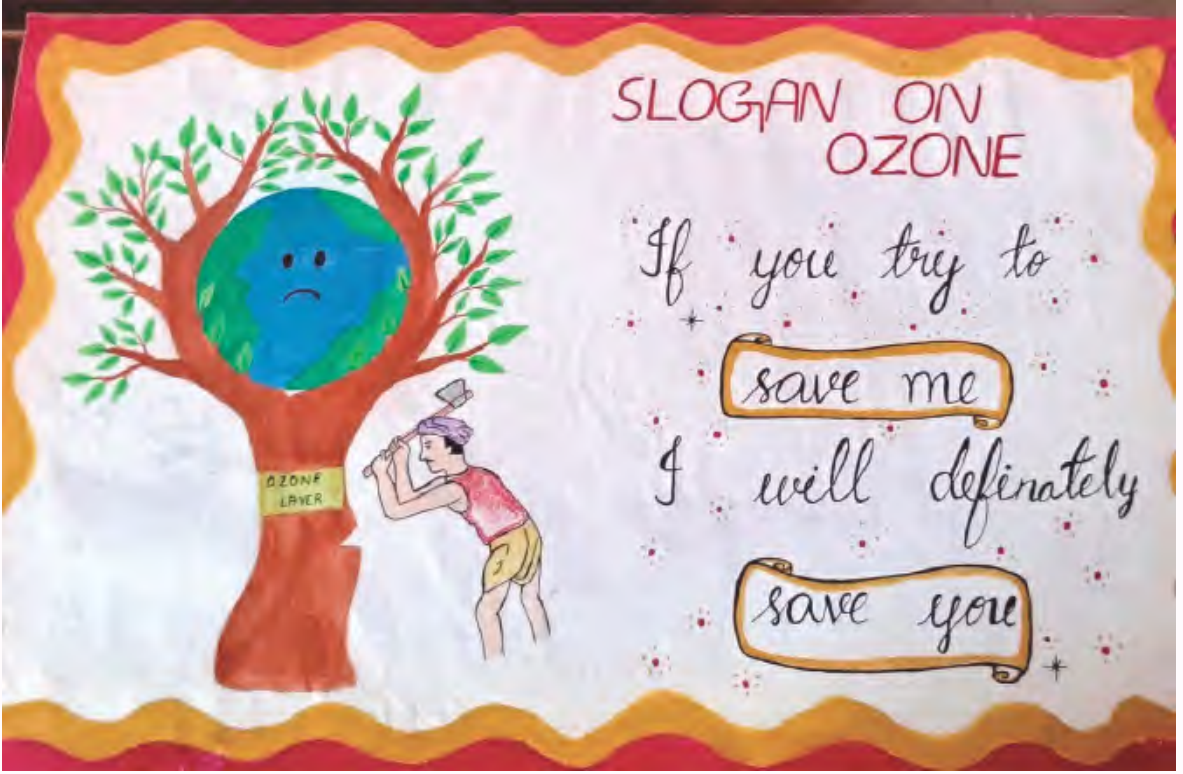
National level Online Competitions for School Students on the occasion of World Ozone Day - 2024

Poster Making Competition

Abhinava Bharathi Vidya Kendra (EM), Mandya



2. SHREYAS R S
(9TH GRADE)



3. SUSHMITHA B
(10TH GRADE)

**National level Online
Competitions for
School Students on
the occasion of World
Ozone Day – 2024**

**Poster Making
Competition**

**Abhinava Bharathi Vidya
Kendra (EM), Mandya**



NATIONAL SPACE DAY-2024

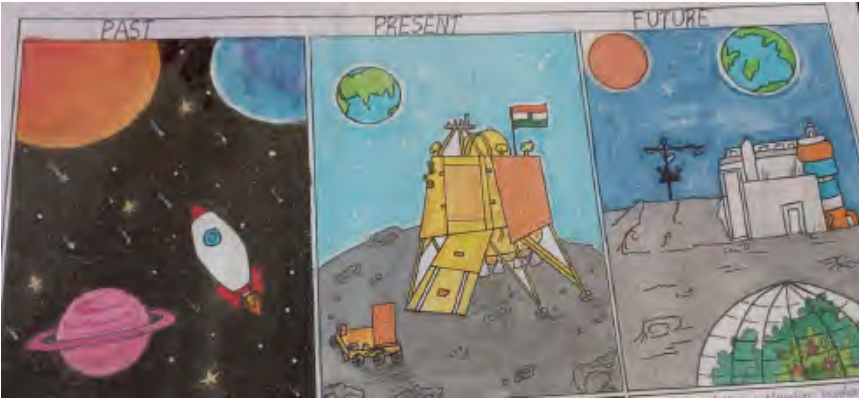
Poster Making Competition

"Past, Present and Future of Space Technology and its Applications"

Abhinava Bharathi Vidya Kendra (EM), Mandya



1. KAVYA K
(10TH GRADE)



2. NAKUL K J
(10TH GRADE)



3. IANA PATHIMA
(10TH GRADE)



ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮೂಹ
ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.



ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನದ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆ

